

NOORD-BRABANDER

Dingsdag 7 Julij

De Bbl. verschijnt driemaal per week, op wel Dingsdags, die maanden; franco tot aan het naaste Postkantoor 75 Cent, verspreidde Zeggetegen; alle Advertentien; Bekenntnissen; Worden ingezonden aan het Bureau van den Noord-Brabander

DUITSCHLAND

KEULEN, 27. Junij. Gisteren hier ontvangen brief uit Aoesveld welke alle geloof verdienen, metten ik zeker, dat de nabij onze stad gelegen landgoed "Dartfeld" sedert eenigen tijd wone de aartsbisschop *Dröse* tot Vischering zich geroep maakt om Berlijn te verlaten en bereds met het wettelijk bevoegd zekeren zich ontfermt heeft. Of hij derwaarts geroepen is geworden, dan wel of hij uit eigene beweging zich naar de hoofdstad begeeft, is voor eerst nog onzeker. Dit echter in de aangelegenheden des aartsbisschops, onder den nieuwen Koning een belangrijke en spoedige verandering zal plaats hebben; daarvan is men hier op goeden grond volkomen overtuigd.

In den *Independant* leest men, dat volgens opgave der verschillende Brandwaarbörgmaatschappijen; gedurende de laatste twee maanden in Englands Hoofdstad over de 800 branden hebben plaats gehad, waarvan men de schade berekent op meer dan 100,000 pond sterl. (23 miljoen Nederl. guld.)

De Weenen verwacht men de Hertogin van Berry die acht naar Kirchberg moet begeven, om een bezoek te gaan afleggen bij hare Dochter, Meisje de Rosy.

De Koning van Beieren heeft den beroemden Natuurkundige Doctur *Karel von Martins*, naar Engeland afgezonden, om met het Gouvernement in onderhandeling te treden mijens de afwisseling van dubbelten, zoo boekwerken als handschriften.

ENGLAND

LONDEN den 1 Julij.
Sir Robert Inglis heeft gisteren avond bij de Gemeente voor gesteld een adres aan de Koningin in overweging te nemen, ten einde Hoogstdezelve het gebrek aan Godsdienslig onderwijs te ontdoen, hetwelk bij de toegeneming der bevolking hier te lande zoude bestaan, en H. M. de bereidvaardigheid van het Huis kenbaar te maken om daarin te voorzien. Tot dit einde waren 2500 verzoekschriften met 23,589 onderleekeningen ingediend. De voorsteller wees op een aantal van bij de 6 miljoen zielen, die onze bevolking ondergaan.

Ofschoon zijn doel op het oog zeer loffelijk was, zoo is zijn voorstel echter niet derdaad eene partij-questie, daar onder de voorziening in het Godsdienslig onderwijs uitsluitend dat in de gevestigde kerk beoogd wordt, en het strekt tegen de Catholijken. De Heer *O'Connell* heeft dan ook niet nagelaten op te merken, dat indien de bevolking des lands is aangegroeid, het vermogen der kerk niet minder is aangewassen. Zoo wees hij b. v. slechts op de Tienden die men zich zelve meer waarde hadden erlangd gezwegen, dat veel meer land, door den aanbouw Tiendplichtig is geworden. De voorvechter der Catholijken hier te lande voerde nog aan, dat de Lords en Bisschoppen ruimschoots geld veil hadden tot bezoldiging der onderleekeningen, om in verre streken Godsdienslig onderwijs te geven, en zij hielden dit tot onderwijs der eigene bevolking aan te wesen. Hij wees overigens op het voorbeeld van Ierland, waar de kerkhierarchy met eigene inachtingen bekostigd werd, ofschoon Ierland bij lang zoo niet als Engeland rijk was.

In een der Dagbladen komt de volgende Statistiek van Londen voor: In 1840, strekt Londen zich uit van Bethnal-green tot Turnham-green (tien Engelse mijlen, een Engelse mijl is 20 minuten gaans), en van Kentish-town tot Brixton (zeven mijlen) beslaande een oppervlakte van 20 vierkante mijlen gronds, verdeeld in 10,000 straten, steegen, pleinen, enz., waarin 200,000 huizen slaan, met een bevolking van 2,000,000 zielen, die wekelijks boven de 4,500,000 ponden omschakelt.

FRANKRIJK

PARIS, den 4 Julij.
In de Londense *Node*, een ministerieel blad, dat men dezer dagen: "Het gerucht is in de voorname kringen te Paris nagekomen verbreid, dat het verbod voor de leden van het geslacht Bonapartes om zich in Frankrijk te vestigen, bij een kabinets-besluit is afgeheven; maar dat de voorwaarden, aan dien maatregel vastgesteld, nog niet zijn vastgesteld. In tegendeel zou men daarop, dadelijk

1840
DIERE VERUM QUID
Horatius.

De 7de prijs van 8-00 in de Advertentien worden tegen betaling van 15 cents de regel, en behalve te betalen de advertentie 35 Cents, wegens aan het Rijk en andere Stukken behorende, op ongezegeld papier, *franc* te le *Herlogenbosch*.

na de overbrenging van het sommatie overschoot van Napoleon, de goedkeuring der Fransche aangevende kamers is geroepen. Ongelukkig heeft de Straatsburger kanslag eene zaak moeilijk gemaakt, die anders geene de minste zwaarigheid zou hebben opgevoerd. Men dient thans waarborg te stellen, waaraan men zonder dat voor niet zou hebben gedacht.
Het bronzen standbeeld van den beroemden Heelkundige *Ambrosius Pare*, het werk van den grooten beeldkunstenaar *Davod*, en gegoten te Parijs in de werkplaats der Heeren *Soyez* en *Inge* staat vervoerd te *Willems* te Delft, waar goedge Chirurghij geboren werd. Op het voetstuk leest men de woorden: *Je le pansay, Dieu le guerit* (Ik verbond, maar God genas).

BRUSSEL

BRUSSEL, 3. Julij. De H. Doopplechtigheid onzer jonggeborene zal op aanstaanden Zondag te Laeken plaats hebben.
De Generaal *Wittmer*, lid der kamer van vertegenwoordiging, is benoemd tot buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister bij het Hof van Berlijn; terwijl de heer *de Beethoven* is geroepen tot zakkrelastigde van het Belgische Gouvernement bij dat van Portugal.

Onder dagteekening van 23. Junij schijft men uit Warschau, dat het stoffelijk overblijfsel van den heer *Coekereel*, gehalsend, en in eene looden kist naar België vervoerd is.

Op het kerkhof te Laeken heeft men eene grafmaald geplaatst ter eere van *Aarten Klerck*, van Brussel, overleden ten gevolge der wreede behandeling, welke hij in 1834 in Holland zou hebben ondervonden. Hij was beschuldigd van te *Dantersom* (?) eene gewerkschot op den Prins van Oranje geest te hebben; hetmotd daarop van ste eene gevangenis naar de andere gesleept zijn ge worden, en eindelijk te Brussel overleden zijn, twee dagen nadat zijne moeder derwaarts gekomen was, om de geade des Prinzen af te smekken.

De Genieheelden op het Martenaatsplein zijn thans alle over aan het Vrijheidsmonument geplaatst.
Men heeft hier berigten uit Londen, houdende, dat Zijne Maj. *Joseph Napoleon* heeft geabdikeerd (!) ten voordeele (!) van zijn nen Neef *Louis Napoleon*. Het Dagblad *la Presse* nocht dit berigt, spottenderwijze, zeer belangrijk voor Europa niet alleen, maar even eens ook voor de andere vier werelddeelen.
Volgens eene zeer onlangs opgemaakte Statistiek, leit Europa thans 240 miljoen inwoners. Veertig jaren verleden waren er slechts 160 miljoen. Mag het tegenwoordig dijfel nu ook overbevolking heeten?

In een brief uit Brussel van den 30. Junij, leest men het volgende:
Sinds eenigen tijd houdt men zich aan het ministerie van Binnelandse Zaken ahler bezig met het ontwerpen van een handelsverdrag, door den Prins de Chimay aan het kabinet van 's Gravenhage voor te stellen. Men meent, dat het Nederlandsche Gouvernement ook van zijnen kant reeds openningen, betrekkelijk de grondslagen van een handelsverdrag tusschen de beide landen, gedaan heeft. De voornaamste artikelen, waarop hetge oom veranderingen van regten vraag, zijn: lakens, hinnen, garmen, en andere katoenen, linnen, katoen, spiegel, bronzen, messen, enz. enz. blanke en vuurwapenen, behangseppapieren, geliduten, steen, en vooral steenkolen. Daartegen zou België eene vermindring van regten aanbieden op al de Hollandsche koloniale voortbrengselen, als ook op het vee en de kaas. Het commercieel en industrieel onderzoek, onlangs door de Kamer van Afgevaardigden heropen, zou wel eenige verfraging aan den loop der daartoe betrekkelijke onderhandelingen kunnen toebrengen, maar men verwacht evenwel, dat het kabinet van Brussel zich daardoor niet zal laten afhouden van de spoedige behandeling denter zaak, die met de belangten der beide volken zoude overeenkomen.
Volgens een der Vlaamsche bladen heeft de Belgische Regering het ontwerp gevormd, om van de stad Brugge een meer dan tot nu toe het geval is, eene zeehaven te maken. Te dieffertinde zou een breed kanaal worden gegraven, hetwelk naar Brugge af loopt en 500 meeters (Nederl. ellen) ten oosten van Blankenberg in zee

withomen zou. In de afgelopen week waren van regeringswege langst de zeekust peilingen gedaan, die tot de overtuiging der volkomen uitvoerbaarheid en nuttigheid in het aan hielden gisten. Het was namelijk volgens de Vlaamse blaasgeblete dat diepen die tot 20 voeten diep gaan ten alle tijde, zelf bij laag water, op he geene punt den yasten wal kunnen naderen, hetgeen hun te gemakkelijker zou zijn, daar zich tusschen de banken van Ostende en die van Sluis, af ware, eene baai heeft gevormd, die eene aanmerkelijke breedte heeft, en waar men omstreeks 30 vademen water vindt, terwijl de gesliddheid van den bodem der zee aldaar zoodanig is, dat men niet voor groote veranderingen in de diepte heeft te vreezen.

Het *Journal des Flandres* meldt, dat de Architect van het Justitiepaleis te Gent, de Heer *Roelant*, zich op het oogonblik bezig houdt met eene memorie van verdediging ten opzichte der door hem aan de Provinciale Staten, aan de Stad, en aan het Gouvernement factief in gezonden begrooting, die bij de constructie van dit anders alleziens fraaie, en prachtige gebouw, is gebreken alle berekeningen en de palen der torens, fondsen verte te buiten te gaan.

NEDERLANDEN.

GRAVENHAGE, 2 Julij. Deze dagen heeft Z. M. aan het gemeente bestuur van Uden, prov. Noord-Brabant, vergunning verleend tot het aldaar heffen eener belasting op de honden.

MISGEVALLEN.

Zaak der Brandstichtingen te Sprang.

(Verhaal van No. 79.)

ZITTING VAN DEN 26 JUNIJ.

Niet minder dan *zes en vijftig* getuigen waren er ter Regiszittinge van den vorigen dag (25 Junij, 1840) gehoord; daarmede was van 's ochtend 9 tot 's avonds 7 ure verloop.

Ook heden bestond een groote toevloed van aanhoorders de Audientezaal. De Voorzitten open, wederom ten 9 ure 's ochtends de debatte. De drie beschuldigen worden op nieuw voor den President van het Hof gesteld; de eerste twee verklaren enkel weg bij hunne vroegere gegevens van gisteren te persisteren; **SCHAMPERS**, de derde beschuldigde, doet, naarmate hij over alle omstandigheden onderzraagd wordt, het navolgend verhaal.

Dat hij den avond van 10 November, 1839, met zijn huis doorgestragt hebben, dat hij, toen zij beiden op weg waren gegaan, om tabak te koop, hem voorsloeg, het huis van *Sulsters* te gaan afbranden; dat hij dit voor scherts hield, het lagchen weigerde, met hem desniettemin voorging, en er over brandstichten niet meer gesproken werd. Dat zij beiden bij *Glavimans* tabak gekocht hebben, en hij zich aldaar niet heeft willen ophouden, omdat de tijd reeds verre gevorderd was, dat hij buitengekomen, *Brocks* hem voorstelde, achterom naar huis te gaan; dat hij daarin bewilligende, zij hunne pijpen bij *Wagemakers* nog eens hebben opgestoken, en alstoen zijn ingeslagen een voetpad, dat tegt naar hune woonstede leidt, en langs de schuur van *de Hooy* heen loopt; dat *Brocks*, bij deze schuur gekomen, eenig stroo heeft ontstoken, hetwelk hij, **SCHAMPERS**, hem heeft afgenomen, en in eene heg verre van de schuur af heeft geworpen, ten einde alle ramp voor te komen; dan dat *Brocks* dit stroo wederom opgevat, en onder het schuurdak gestoken heeft, ten gevolge waarvan dit weldra in brand vloeg. Dat hij, **SCHAMPERS**, door schrik bevangen, is weggelopen, terwijl *Brocks* het vuur bleef aanwakkeren; dat deze hem, een poos daarna heeft achterhaald, zeggende, dat zij beide er nu evenveel deel aan hadden.

En met betrekking tot den dienst, die van *Dommelen* gepleegd, verhaalt de derde beschuldigde, dat hij, met *Brocks* naar *Oosterhout* gegaan was, om voor dezen eenige oude leederen te koop, dat deze hem, onderwege, twee ringen, welke hij aan zijne vingers droeg, getoond heeft, zeggende, dat hij die van van *Dommelen* had; dat hij, **SCHAMPERS**, geen reden had, om eenig kwaad te vermoeden, vermits hem doen niet bekend was, dat *Brocks* den dienst van *Dommelen* gepleegd had, en hij daarenboven, in het openbaar, met die ringen aan de vingers liep. Dat hij, **SCHAMPERS**, dat ook voor *Brocks* die ringen verkocht heeft, en de mogelijkheid ontgerende, dat hij aan *Mozes Hartog de Jong* abusiefelijk gegaan had, van *Besouien* te zijn, pertinentelijk ontbent, aan *Ladtes Stron*, *Koperenberg* voorgegeven te hebben. *Cornelis de Die*, van *den Kaatsheuvel* te wezen.

Dat hij, bij vroegere bekentenissen, niels op het oog gebad heeft, dan hi het *Strafcahot*, waarin hij zooveel ellende en led, gedurende December, Januari, en Februari, geleden had, te gerochen. Dat hij in dit Cachot reet had doorgestaan; dat hij het locht met steen legen de selle koud, had dicht gestopt; dat de bewaarders hem nog twee dekens, ter verwarming hadden gegeven, dat hij daer in de duisternis lag; en, vreezende, dat hij nimmer mit dat jok zou loskomen, indien hij geen schuld wilde belijden,

hij toen maar tot het besluit was gekomen, om te belijden, zooder schuldig te zijn. — Dat hij zijn voedsel dan ook sedert lang bestel gebruik had, ten lieve, of weggeworpen had, en dat dien bestel waar it, en hij dat de gisteren geboorde *De waars* zijn, en moed niet te laag, dan hij, dan ten a, ande ren had gedaan, en het ook al veelal had gelaten, dewijl het loel niet uithaafte. — Dat hij later, toen hij, na zijne bekentenis, op de gewone was, ook vreesde, dat de leugenachtige belijdenis was opgekomen, omdat hij het terugkeeren in zijn strafcahot vreesde, en ook dewijl hij dacht, dat zulks hem niet zoude baten. Dat hij die desniettemin vreesde op den 8. April gedaan heeft, en toen terstond deze reden daarvoor aan den Heere Regier-Commissaris had opgegeven.

Ondanks ieder aanzoek van den Heere Voorzitter, om zijn geweten door eene openhartige bekentenis te verlichten, heeft **SCHAMPERS** bij al het dovensstaande verhaalde robarterij, en het woord, werd als nu door Zijn. EdelgrootAchtbare aan den Heere Advocaat-Generaal van *Meeuwen*.

In lewendige, klannschuldende, de we sprekende Redenaar van het Openbaar Ministerie, de teruggeschiedenis, der Gemeente Sprang, gedurende de schrik- en angstvolle vijf weken der laatste verloop maanden November en December, als een tijdvak, gekenmerkt door niet minder dan *negen* branden, die de sel geleisterde dorpbewoners, alle genoezen, alle veiligheid, alle rust gruwelijk deden verliezen. — Noorts herinnerde de Advocaat-Generaal, met innig gevoel van medearigheid, aan 't alles, wat het gevolg dier gruwelen geweest is: aan die menigte van haxe en xee, ten prooi der vlammen gageyng, aan dat aantal weligt tot den bedelstaf gebragte veldelingen, aan dien strammen grijsaard, ter nauwernood aan 't verdigend, naar ontkomen, en aan die zwakke, zware vrouw, welke de vlammen zoo sel raakten, dat zij gisteren nog aan den Hove een sprekend beeld heeft, ongelayerd, van den benard nagestand, waarin haar het gruwelstuk van den 10. November gestorl heeft, en waaraan zij het wegwijnen haars levens zou moeten toeschrijven. — En wat nu was de aanleidende oorzaak van die vlammen, van dat verdelend vuur, van dat alarm, van die ellende, van dien ondergang zoo veler eigendommen, van die bedreiging aan zooveel leven gepleegd? Was het een vuur, door den vijand onstoken, of slak de straal des hemels, de haxe der verschrikte gemeente in brand? — Neen, geen ogenade des vijands, geene bezoeking des hemels, maar de hand der baldadigheid, der zedeloosheid, der handeloze vernielingszucht, met een woord, de Boosheid van drie ellendelingen was de verpeste bron van zooveel onheil, van zooveel ramp!

Mogt het eindelijk de hrijd wakende Justitie en de vereenigde poging van al de beschermende magten, die met scherpzinnigheid, het misdrijf en de daaraan pligtig en op het spoor te komen, eene ijverige instructie ontwikkelde en stelde alles in 't licht, wa te dez r zake noodig was, ter voorbereiding echer aah zooveel boosheid echter altijd nog nauw gevevredigde strafpleging.

Na *en confesso et convicto* de schuldpligtigheid der eerste twee beschuldigen *Versteegh* en *Brocks* aangekond te hebben, hield Z. Ed. Groot Achb. in een nauwkenrig onderzoek, der bezwaren, die tegen den derden beschuldigde, **SCHAMPERS**, gezeten zijn. De alleziens verdachte gedragingen, die uit boovels verklaringen van onpartijdige getuigen opdagen, brengen Pleiters in 't nabeschen der menigvuldige omstandigheden, die de verklaring van *Brocks* tegen **SCHAMPERS** slaven. Alles, wat door genen hegen dezen vooruitgesteld is, wordt, tot in de minste bijzonderheden toe, door heeedigde getuigenissen gestaafd, en is dus wa zaker boven allen twijfel verheven. — Aan hrij, wel is waar, ten processe, dat *Brocks* met *Versteegh* al prak heeft gemaakt, om **SCHAMPERS** in al hunne misdaden te betrekken, dan de wederbeschuldiging van *Brocks*, voor zooverre den brand bij *de Hooy* betreft, dagteekent van voor dien tijd, en is van den aanvang der instructie af onveranderlijk dezelfde gebleven. — Met betrekking tot hetgeen voor laastbedochten brand door getuigen is opgemerkt, schijnt het meest ter staving van **SCHAMPERS** schuld bij te dragen, dat *Jacoba* en *Maria van Dongen* hem hebben gadeslagen, in den namiddag van 10 November, met *Brocks* de schuur van *de Hooy* althans alle kanten opennemende, en voor wat na der brand hangaats, rekken de bezwarende omstandigheden, dat **SCHAMPERS** over de latentia des eersten en tweeden beschuldigten met vrouw *Glavimans* spreken de, naar gezegd heeft. — Het verwonderd niet, dat deze mij oek niet arreteren, want ik hoor er al over satoren, maar de oek niet over in. — en verder, dat hij, bij eene dergelijke gelegenheid, aan vrouw *Dalemans* gezegd heeft: *Wat doe ik, dat ze mij aansteerden, dan slak ik mij liever dood, dan dat te bekeenen.* — De Advocaat-Generaal zij licht nu de verdere gezegden en gedragingen van den beschuldigde, **SCHAMPERS**, gelijk die in ons Nr. 79 reeds zijn medegedeeld, onvolgtoeg, en brengt ze allen tot de meest mogelijke klannschuldigheid.

Den beschuldigten **SCHAMPERS** medeplichtigheid aan den dienst bij van *Dommelen* door *Brocks*, gepleegd, komt den spreker alleziens hewezen voor, doordien hij, onder het ongeen van valsche namen, de ontvreemde goederen, te *Oosterhout*, heeft willen ver-

en VAN ORANJE, om te besluiten, het Stadde hienomant die, verwaarde
dige man, vermeld over zoo veel moed, maar de daad niet gelukt
zijn hart te jocheren, kon echter op zijn eigen hiel aan deze dringende
afnoodiging geen gehoor geven. Hij had zich toen bewegen, om
deel te nemen aan een bijeenkomst, waarin over bewaking der
Stedelijke rust, van de ziele des Franschen Bestuurs, zou berad-
slagd worden. Ook van SPIRUM werd daartoe inel aandrang ver-
zoekt, maar weigerde volstandig en werkte door zijne weigering
krachtig mede tot het ontstakken dezer laatste poging, om het
Fransche gezag, dat was het in naam slechts, binnen den ouden
bisschop te doen voortduren.

Welk een indruk de verschijning van VAN STIRUM, bij het open-
baar, met de oranje kofarde op den hoed, een straks loof der anken
van VAN HOGENDORP, op gelijke wijze, minister, welk een indruk
deze verloening maakte, is nauwelijks te beschrijven. Elk ander,
die het gewaagd had, de geliefde deus da speijly te dragen, zou
opzien gebaad en vervolgens gevangen hebben, want men besprende
leeds gisting en zamenshojing. Maar van zulk eenen kant, opge-
stoken, door zulke achtbare namen, gewallig, twijfelde niemand,
of de dageraad der vrijheid was waarlijk ongekomen. Binnen weinige
ogenblikken prijste de oranjekeur op aller hoofd of hant, hoest
praalde zij ook voor de vensters, en wapperde voor alle winkels
ven. Huizen en werkplaatsen liepen ledig; de gansche bevolking
kwam op de straten; de lucht weergalnde van gejuich en applak-
wenschingen, en uit veler ogen vloeden vrengdtranen. En schoon
het aan geene verwachting der Franschen ontbrak, schoon welhaast
hugne soldaats en wapenschilden ook hier niet langer geduld sijn-
den; nengens echter werd geweld gepleegd, en morgens ontdekte
men sporen der voormalige tweedragt. Een achtlingwaardig schouw-
spel! naar men verhaalt, heeft het den Prefect zelfs de beluiging
zijner bewondering afgeperst. En wat stond, dezen nu te doen?
Aanschouwer van hetgele te blijven, verbaad hem zijn pligt te
tegen te gaan, ontreed hem de voorzichtigheid. Hij vertiet dus den
zelef van zijn bewind, en het oogmerk der braven was bereikt.

VAN STIRUM, aan het shtis van VAN HOGENDORP, de rug geloo-
man, rond daar ook andere naamverhoudingen, den Baron VAN DER
DUIN VAN NAASDAM, JOCKER BEPFLAER VAN DRIEL, JOHAN FRAN-
COIS VAN HOGENDORP, en FRANCOIS DANIEL CHANGUON; en door
deze allen werd een lastbrief geteekend, waarbij hij, in naam des
Prinsen VAN ORANJE, tot Gouverneur van 's Graenbaga werd be-
noemd. Intusschen had MOCHER, van van alle andere verplichting ont-
slagen; de Oud-Burgemeesters RACHMAN en THORN op het raad-
huis zamengeroepen, en zich met hen aan het hoofd des Stedelijken
Bestuurs geplaatst, te wijder Adjunt Major VAN MEMDINGE, bij
afwezigheid van VAN STIRUM, de eerste post der maats bekleedende,
met de grootste bereidwilligheid afstand deed van zijne waardig-
heid, en ijverig de goede zaak hielp bevorderen. Dus werd de
rogeringloosheid, die Amsterdam bijkans twee dagen lang in ver-
ring gebragt had, hier terstend voorgekomen, en het werk der
vrijheid met eene waardige houding begonnen.

Doch er moest van dit oogenblik der Gerstidit meer vrucht wor-
den getrokken. Iodien het Nederlandische volk zich nu niet open-
lijk en plegtig vrij verklaarde, had het alle aanspraak op een on-
afhankelijke keus verloren. Aan den wil des volks was geen twijfel,
maar er werden voorgangers vermisht, om den optidit wille
brengen. Deze groote zaak leed nu geen wistel: alle Bedenkingsen
werden ter zijde gesteld, en VAN HOGENDORP en zijne vrienden ver-
toonden zich als de Hoofden van Nederlands herstelling.

Den eersten en moedigsten stap, gelijk wij reeds zagen, had de
Graf VAN STIRUM gedaan; aangesleid tot Gouverneur van den
Hag, in spij aan Franschen Gouverneur, van krijgsmaat en ge-
schut voorziet, die deuren post nog als den zijnen beschouwde. In
dare waardigheid door het nieuwe Stads-bestuur gereedelijck erkend;
deed hij eene openlijke afkondiging; waarin van 's Lands verlossing
an Prinsen overkomst, als van eene beslute zaak, gesproken werd,
voorts vermaand tot orde, en strenge straf bedreigd van elk, die voort
geveid zou plegen. De wakkere Sabattotij, aangevoerd, door den
hagen TULLINGH VAN OLDENBARNEVELD, die in deze dagen van
de groote zaak, onvegelijke diensten deed, schikte zich ter-
stand onder de bevelen des nieuwen Gouvernens; de proclamatie
wordt onder muzik en trommelslag in alle de wijken der stad ontfen-
ezen, en gemaal aangeplakt, onder het gejuich eener ontelbare men-
igte, en het gedwongen stilzwingen der ontzette Fransche krijgsmaden.
VAN STIRUM begaf zich naar den Bestelbeher derzelven, den Ge-
raal DEWYER DES EGLATS, hem verklarend, geen anderen Gou-
vernaut der stad buiten zich te erkennen, en berijpende, dat men
reeds bezig was, om van den toren der Hoofdkerk de Oranjevlag te
doen waaijen. Deze kennisgeving werd door den Franschen Gene-
raal niet anders bevestigd, dan door zich met zijne manschappen,
zoo velen hij er bij konde, kon houden, en met zijne kanonnen
naar het Binnen hof te begeven, en aldaar, in plaats van een aan-
vallende, eene verdedigende houding van te nemen. Het optidit
der dag, ynsende, nieuw wrengde, en nu zag men ook alom de
oude Nederlandische vanden mit die vonstenden woningen verpleet.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.

Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840. Den 5den Julij 1840.